

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-770/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Ivani Manestar, u pravnoj stvari tužitelja SVEUČILIŠTE SJEVER d.o.o., Koprivnica, Trg dr. Žarka Dolinara, OIB: 59624928052, kojeg zastupa Tamara Košanski, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Lacković i Rukavina d.o.o., Đurđevac, Basaričekova 1, protiv tuženika BBR ADRIA d.o.o., Zagreb, Kalinovica 3, OIB: 40838744815, kojeg zastupa Boris Pezić, odvjetnik u Zagrebu, Vončinina 2/l., radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 7. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, dana 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Ljiljane Vodopije Čengić, Zagreb, Rudeška cesta 173, poslovni broj UPP/OS-Ovr-245/2025 (predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovr-17846/2025) od 4. ožujka 2025., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 63.619,13 EUR s zateznim kamatama od 21. srpnja 2024. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 8 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine te kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 1.987,74 EUR s zateznim kamatama od 4. ožujka 2025. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za 3 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 6.327,22 EUR, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 2.625,00 EUR, kao neosnovan.

IV. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Javnog bilježnika Ljiljane Vodopije Čengić, Zagreb, Rudeška cesta 173, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-245/2025 (predmet Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Ovrv-17846/2025) od 4. ožujka 2025., nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se ovršni prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru, u bitnom, navodi da ne postoji osnova za plaćanje utuženog računa, zato što taj račun nije "proveden kroz projekt u smislu izmjene projektnog prijedloga", slijedom čega da nema osnove da se izvrši njegovo plaćanje iz projekta, jer bi to bilo protivno sklopljenom Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava i Sporazumu o partnerstvu.

3. U očitovanju na prigovor tuženika, tužitelj navodi da su stranke 9. ožujka 2020. sklopile Sporazum o partnerstvu (dalje u tekstu: Sporazum o partnerstvu) kojim su uredile međusobne načelne obveze kao partnera u provedbi projekta Istraživanje i razvoj metoda građevinske jame: prednapeti AB roštilj (soil press metoda) (dalje u tekstu: Projekt), a koji je proveden i financiran temeljem Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte koji se financiraju iz EU fondova u financijskom razdoblju 2014. – 2020., koje je sklopljen između tuženika kao korisnika bespovratnih sredstava te Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja (provedbeno tijelo 1 – PT1) i Hrvatskom agencijom za malo gospodarstvo, inovacije i investicije (provedbeno tijelo 2 – PT2) dana 12. kolovoza 2021. (dalje u tekstu: Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava). S obzirom da tužitelj nije bio potpisnik Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, njemu da nije bila dostupna sva dokumentacija koja je činila sastavni dio tog ugovora, tako da je od tuženika tražio da mu dostavi finalni prijavni obrazac koji je unesen u sustav fondovi.eu, kako bi utvrdio koje su njegove konkretne obveze, a kada mu je tuženik isti konačno dostavio, nakon 1. lipnja 2022., da je tužitelj utvrdio da je trošak sufinanciranja koji ga tereti previsok (tužitelj je morao provesti javnu nabavu za geodetske usluge, dakle, utrošiti sredstva na vanjske stručnjake, umjesto da te poslove on sam odrađuje), zbog čega je rekao tuženiku da će moguće izaći iz projekta, a kako je u projektu morala sudjelovati znanstvena institucija, tuženik je inzistirao da tužitelj ostane u projektu. Tužitelj je na to pristao, ali pod uvjetima koji su navedeni u Sporazumu o međusobnom uređenju aktivnosti na provođenju Projekta pod nazivom "Istraživanje i razvoj metoda građevinske jame: prednapeti AB roštilj (soil press metoda)", BBR Adria d.o.o., kod projekta: KK.01.2.1.02.0206 (dalje u tekstu: Sporazum o uređenju aktivnosti). U odredbi čl. 3. tog Sporazuma o uređenju aktivnosti da se je tuženik obvezao podmiriti dio troškova javne nabave koji su teretili tužitelja kroz vlastito sufinanciranje i to 15% troška A 2.20. Budući da je ukupni trošak nabave stavke A 2.20., nakon provedenog postupka javne nabave temeljem kojeg je 1. lipnja 2023. sklopljen Ugovor o javnoj nabavi između tužitelja i Krešo Geo d.o.o., iznosio 424.127,50 EUR, to da mu je tuženik dužan naknaditi 15% tog iznosa ili 63.619,13 EUR, koji iznos se i potražuje od tuženika u ovom postupku.

4. Tijekom dokaznog postupka pročitani su račun tužitelja 314/1/2 od 20. lipnja 2024. (list 7. spisa), dopis tuženika od 11. srpnja 2024. (list 38. – 39. spisa), Ugovor o

dodjeli bespovratnih sredstava (list 57. – 65. spisa), Sporazum o partnerstvu (list 67. – 75. spisa), zapisnik sa sastanka stranaka od 1. lipnja 2022. (list 76. – 78. spisa), Sporazum o uređenju aktivnosti (list 79. – 80. spisa), Ugovor o javnoj nabavi od 1. lipnja 2023. (list 81. – 89. spisa), dokumentacija iz postupka javne nabave – uvez ponude i ostalo (list 90. – 130. spisa) i dopis HAMAG BICRO-a od 23. lipnja 2026. (list 166. spisa) te su saslušani svjedok Marin Milković (list 158. – 160. spisa) i zastupnik po zakonu tuženika Stanko Jurilj (list 160. – 161. spisa).

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025., dalje u tekstu: ZPP), zaključeno je da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

6. Predmet spora jest naknada dijela troškova koje je tužitelj snosio u okviru provedbe Projekta sufinanciranog iz fondova EU, sukladno sklopljenom Sporazumu o uređenju aktivnosti.

7. Među strankama je nesporno da su bile partneri u provedbi Projekta koji je sufinanciran iz fondova EU temeljem Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava što ga je tuženik sklopio s Ministarstvom gospodarstva i održivog razvoja i HAMAG BICRO-om, unutar koje provedbe je tužitelj snosio troškove nabave tehnoloških (geodetskih) usluga, oznake A 2.20., a tuženik mu se obvezao naknaditi 15% tih troškova (čl. 3. Sporazuma o uređenju aktivnosti).

8. Sporno je da li odredba čl. 3. Sporazuma o uređenju aktivnosti, kojom se tuženik obvezuje naknaditi tužitelju 15% navedenog troška A 2.20., proizvodi pravne učinke, s obzirom na uvjet iz čl. 5. istog Sporazuma prema kojem je HAMAG BICRO trebao odobriti nastalu izmjenу u Projektu te izmjenу Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, u protivnom navedeni Sporazum neće proizvoditi obveze za sporazumne strane.

9. Naime, parnične strane su se Sporazumom o uređenju aktivnosti suglasile da će se izmijeniti struktura troškova koje je prema projektnoj prijavi trebao snositi ovdje tužitelj. Prema projektnoj prijavi tužitelj je trebao snositi stvarni trošak oznake A 2.20. – trošak tehnoloških usluga, ukupne vrijednosti 5.700.000,00 kn (izračunat temeljem prikupljenih ponuda), u kategoriji financiranja: eksperimentalni razvoj – ostali izravni troškovi, opisa: trošak geodetski preciznih mjerenja i obrade analiza dobivenih rezultata u fazi TRL 6 i TRL 7. Predmetnim Sporazumom su se stranke suglasile da će izmijeniti tu kategoriju troška, tako da će se trošak tehnoloških usluga A 2.20. podijeliti na tri dijela i to: trošak tehnoloških usluga procijenjene vrijednosti 3.200.000,00 kn, novo zaposleni i novi članovi projektnog tima (9 osoba) procijenjene vrijednosti 2.300.000,00 kn te trošak diseminacije rezultata istraživanja procijenjene vrijednosti 150.000,00 kn (čl. 2. Sporazuma o uređenju aktivnosti).

10. Tuženik se je obvezao podmiriti dio troškova tehnoloških usluga A 2.20. koje je, kao udio vlastitog sufinanciranja, morao snositi tužitelj, u omjeru od 15%, s time da se je točan iznos trebao utvrditi po provedenom postupku javne nabave (čl. 3. Sporazuma o uređenju aktivnosti).

11. Stvaran iznos troška tehnoloških usluga oznake A 2.20. kojeg je snosio tužitelj po provedenom postupku javne nabave nije sporan (63.619,13 EUR).

12. S obzirom da je tuženik nositelj Projekta, on se je obvezao uputiti HAMAG BICRO-u službeni zahtjev za izmjenu "Ugovora", a nakon što ta izmjena bude odobrena, dogovoreno je da će se izmijeniti Projekt sukladno preraspodjeli troška tehnoloških usluga A 2.20., uz napomenu da će se u slučaju ne odobrenja navedenih izmjena od strane HAMAG BICRO-a projekt nastaviti u skladu s osnovnim ugovorenim uvjetima pa temeljem Sporazuma o uređenju aktivnosti niti jedna ugovorna strana neće imati nikakvih obveza (čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti).

13. Tuženik tvrdi da HAMAG BICRO nije odobrio izmjene Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava niti Projekta pa da ne postoji njegova obveza podmiriti tužitelju 15% snošenih troškova tehnoloških usluga A 2.20.

14. Tužitelj tvrdi da se odredba čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti ne odnosi na obveze tuženika iz odredbe čl. 3. istog, a i da je HAMAG BICRO odobrio izmjene koje su stranke dogovorile te je tako izmijenjeni projekt i proveden.

15. Radi utvrđenja prave volje ugovornih strana Sporazuma o uređenju aktivnosti (da li se uvjet iz čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti odnosi i na obveze tuženika iz čl. 3. istog) izveden je dokaza saslušanjem njegovih potpisnika i to na strani tužitelja svjedoka Marina Milkovića, tadašnjeg rektora tužitelja, a na strani tuženika njegova zastupnika po zakonu, Stanka Jurilja.

16. Marin Milković u svom iskazu navodi da je prema prvotnom Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava Sveučilište Sjever trebalo povjeriti obavljanje određenih tehnoloških usluga u vrijednosti od 5.700.000,00 kn vanjskim suradnicima, putem postupka javne nabave, a koje tehnološke usluge da je u određenom dijelu Sveučilište imalo kapaciteta i stručnosti odraditi samo, zbog čega su stupili u pregovore s BBR Adria d.o.o. kako bi dogovorili preraspodjelu tih sredstava. Zbog toga da su u čl. 2. Sporazuma o uređenju aktivnosti dogovorili da bi preraspodijelili tih 5.700.000,00 kn koji se odnosi na ove tehnološke usluge, na način da 3.200.000,00 kn bude za te vanjske suradnike koji bi obavljali te tehnološke usluge, da iznos od 2.300.000,00 kn bude za novozaposlene članove projektnog tima Sveučilišta koji su imali sklopljeni ugovor na određeno vrijeme, a da iznos od 150.000,00 pokrije troškove Sveučilišta koji se odnose na diseminaciju (publikaciju i sl.) rezultata istraživanja. Na taj dio da je HAMAG BICRO kao provedbeno tijelo 2, koje je nadziralo provedbu trošenja dodijeljenih bespovratnih sredstava, trebalo dati suglasnost na izmjenu Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava. Po njegovom saznanju HAMAG BICRO je dao suglasnost za takvu izmjenu ugovora, jer bez iste projekt nije mogao ići dalje niti su mogle biti izvršene isplate na način na koji su bile izvršene. Konkretno, da je po završetku svake faze projekta, nositelj projekta BBR Adria d.o.o. podnosio HAMAG BICRO-u zahtjev za nadoknadu sredstava, tzv. ZNS, tako da je podnio i ZNS za naknadu troška tehnoloških usluga A 2.20 kako je to izmijenjeno u konkretnom Sporazumu i po njegovom saznanju HAMAG BICRO je odobrio takav zahtjev i izvršio isplatu sukladno izmjenama iz konkretnog Sporazuma. To znači da je prethodno HAMAG BICRO morao pristati na izmjenu Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava sukladno tom Sporazumu, a to po njemu znači da je ispunjen uvjet da BBR Adria

naknadi Sveučilištu 15% troška A 2.20. Odredba čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti da se je odnosila na cijeli Sporazum.

17. Stanko Jurilj u svom iskazu navodi da je Sporazum o uređenju aktivnosti potpisao samo iz razloga što je bio ucijenjen od strane Sveučilišta Sjever da će oni, ako im BBR Adria ne refundira 15% troška A2.20, izaći iz projekta te da druga od dvije faze projekta (industrijska i eksperimentalna), dakle, eksperimentalna faza neće moći biti provedena. Napominjem da je tužitelj prethodno kada je sklapao Sporazum o partnerstvu sam procijenio koje troškove može i hoće sam financirati te koje će usluge obaviti sam, a koje će prepustiti vanjskim suradnicima tako da se je tužitelj tijekom provedbe projekta očigledno predomislio, a za to nije trebao odgovarati BBR Adria. Na njegovo inzistiranje je u predmetni sporazum, kojeg da je u cijelosti pripremila pravna služba Sveučilišta, unesen čl. 5. Nakon potpisivanja predmetnog Sporazuma, na jednom od koordinacijskih sastanaka, na kojem je bio prisutan voditelj projekta Jelić, koji je angažiran od strane BBR-a, on i dva predstavnika HAMAG BICRO-a, da je on usmeno izložio zahtjev Sveučilišta i pitao da li je moguće izmijeniti Ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava na način na koji je to navedeno u Sporazumu o uređenju aktivnosti, a osobito u dijelu koji se tiče obveze BBR-a da naknadi 15% troška A 2.20 Sveučilištu, a sve iz razloga što je u Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava izričito navedeno koji partner snosi koji dio troškova pa bi se u tom dijelu trebale odobriti izmjene. Njemu da je na tom sastanku HAMAG BICRO rekao da nema govora o takvoj izmjeni Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, da su obveze partnera po pitanju snošenja troškova već određene te da uopće nema smisla da podnosi pisani zahtjev za izmjenu tog ugovora sukladno Sporazumu o uređenju aktivnosti. Sve zahtjeve za naknadu sredstava da je trebao podnositi voditelj projekta Jelić pa da je moguće da je on podnio ZNS na način da se trošak tehnoloških usluga A 2.20 raspodijeli na način kako se to navodi u Sporazumu o uređenju aktivnosti. Međutim, da tako nešto ne potvrđuje da je došlo do izmjene Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, s obzirom da HAMAG BICRO ne zanima koja konkretno osoba je izvršila određene projektne radnje, nego provjerava jesu li te projektne radnje izvršene kako bi za iste mogao odobriti isplatu sredstava. Dakle, da prije sklapanja Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava ugovorni partneri nisu morali točno navesti tko će konkretno izvršiti određene projektne radnje, s obzirom da se takve stvari mijenjaju tijekom realizacije, ali ono što je prethodno odredio HAMAG BICRO jest udio troškova koji mora snositi svaki od partnera i to je bilo navedeno u Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava. Ugovor o odobrenju bespovratnih sredstava da se odnosi na više stavki te je u prosjeku omjer sudjelovanja BBR Adrie u troškovima financiranja 50%, dok je preostali dio pokriven iz EU fondova, a tužitelj da je bio u boljem odnosu te je u prosjeku samostalno financirao 10-15%. Dakle, sve i da je HAMAG BICRO po podnesenom ZNS-u izvršio isplatu troška A 2.20 prema raspodjeli koja je dogovorena Sporazumom o uređenju aktivnosti, to da ne znači da je došlo do izmjene Ugovora o odobrenju bespovratnih sredstava u smislu obveze tuženika da naknadi tužitelju 15% troška A 2.20, s obzirom da do takve izmjene nije došlo.

18. S obzirom da se u dostavljenom osnovnom tekstu Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava (sudu nisu dostavljeni njegovi prilozi niti ostale isprave, poput projektnog prijedloga, koji čine sastavni dio Ugovora) uopće ne navodi koji dio troškova snosi koji od partnera, već se po tom pitanju navodi da je tuženik korisnik sredstava, a tužitelj i Studio 118 j.d.o.o. njegovi partneri, čiji je način sudjelovanja u projektu reguliran sporazumima o partnerstvu, koji da čine sastavni dio projektnog prijedloga i

samog Ugovora te se navodi ukupna vrijednost Projekta (26.103.753,89 kn), ukupni prihvatljivi troškovi projekta (24.179.202,17 kn) te iznos dodijeljenih bespovratnih sredstava (16.635.687,43 kn), koje će korisnik potraživati po metodi nadoknade u skladu s Općim uvjetima ugovora (preambula, čl. 3.1., 3.2., 3.3. i 3.6. te čl. 5. Ugovora), sudu nije bilo jasno zašto bi interna preraspodjela nekog troška između partnera morala nužno dovesti do promjene Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava.

19. Stoga je radi utvrđenja te činjenice kao i sporne činjenice je li HAMAG BICRO odobrio preraspodjelu troškova tehnoloških usluga A 2.20. prema Sporazumu o uređenju aktivnosti, sud uputio dopis HAMAG BICRO-u sa sljedećim pitanjima:

- da li su udjeli u kojima partneri (Sveučilište Sjever i BBR Adria d.o.o.) sudjeluju u troškovima financiranja Projekta bili navedeni u Ugovoru o dodjeli sredstava (u osnovnom tekstu, Općim uvjetima ugovora ili bilo kojoj drugoj ispravi koja je činila sastavni dio tog ugovora),
- da li su udjeli sudjelovanja pojedinih partnera u troškovima financiranja Projekta bili unaprijed određeni od strane HAMAG-BICRO-a i/ili nadležnog ministarstva (PT1) ili je unaprijed bio određen samo iznos ukupnih prihvatljivih troškova te udio od tih troškova koji će se pokriti iz bespovratnih sredstava, a HAMAG-BICRO-a se nije ticalo na koji način će partneri na Projektu međusobno raspodijeliti snošenje preostalog troška financiranja te
- shodno tomu, da li je u slučaju promjene međusobnog dogovora partnera u pogledu načina raspodjele vlastitih troškova financiranja Projekta uopće bila potrebna izmjena Ugovora o dodjeli sredstava, a ako jest, je li HAMAG-BICRO odobrio takvu izmjenu, sukladno odredbi čl. 3. Sporazuma.

20. Osim toga, HAMAG BICRO je pozvan da se očituje:

- da li je specifikacija troškova za pojedine radnje realizacije Projekta, koja je sadržana u projektnoj prijavi, sastavni dio Ugovora o dodjeli sredstava (u osnovnom tekstu, Općim uvjetima ugovora ili bilo kojoj drugoj ispravi koja je činila sastavni dio tog ugovora), konkretno
- da li je stvarni trošak Sveučilišta Sjever, oznake A2.20. – trošak tehnoloških usluga (geodetski precizna mjerenja i obrade analiza dobivenih rezultata nastalih u fazi TRL 6 i TRL7) ukupne vrijednosti 5.700.000,00 kn, koji je na taj način naveden u projektnoj prijavi, bio sastavni dio Ugovora o dodjeli sredstava te
- shodno tomu, da li je u slučaju promjene načina isplate/raspodjele tog troška (umjesto u cijelosti vanjskim suradnicima da se isplata djelomično izvrši, u iznosu od 3.200.000,00 kn, vanjskim suradnicima, a u preostalom dijelu Sveučilištu Sjever i to 2.300.000,00 kn za plaće novih zaposlenika, a 150.000,00 kn za troškove diseminacije rezultata), bila potrebna izmjena Ugovora o dodjeli sredstava, a ako jest, je li HAMAG-BICRO odobrio takvu izmjenu, sukladno odredbi čl. 2. Sporazuma.

21. U dopisu od 23. lipnja 2026. HAMAG BICRO navodi da su udjeli u kojima partneri sudjeluju u troškovima financiranja projekta definirani Ugovorom o dodjeli bespovratnih sredstava u dijelu „Opis i proračun projekta“ (svaki trošak s pripadajućom stopom financiranja i nositeljem troška posebno je naveden). Preciznije rečeno, u tom dijelu da je bio naveden iznos prihvatljivih troškova te udio troškova koji će se pokriti iz bespovratnih sredstava, dok HAMAG-BICRO „nije zanimalo“ na koji način će partneri financirati preostali dio troška, bilo je bitno samo da ga plate u cijelosti. Nadalje, HAMAG-BICRO da nije bio informiran, a niti je trebao biti informiran o međusobnom dogovoru partnera vezano uz zatvaranje financijske konstrukcije pojedinog troška.

Njegov opseg provjere da je bio ograničen na provjeru da je trošak zaista nastao kod korisnika ili partnera i da je plaćen od strane unaprijed definiranog nositelja troška u punom iznosu. Ukoliko bi HAMAG-BICRO utvrdio da su ti i svi ostali uvjeti vezani uz prihvatljivost troška zadovoljeni, tada bi korisniku isplatio pripadajući iznos bespovratne potpore. Korisnik je potom bio dužan partneru za partnerove troškove isplatiti njegov udio bespovratne potpore, jer su se sredstva isplaćivala isključivo korisniku koji ih je potom transferirao partneru/partnerima. Dodatni sporazumi između korisnika i partnera kao u ovom slučaju da nisu predmet njihovog interesa. Međutim, da je HAMAG-BICRO bio informiran o preraspodjeli troška A 2.20. odnosno o „podjeli” tog troška na 3 odvojene proračunske linije i s navedenom izmjenom da je bio suglasan. Za sve 3 linije da je nositelj troška bio partner — Sveučilište Sjever. Temeljem navedene promjene da nije sastavljan Dodatak Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava, jer se takva izmjena tretira kao „manja izmjena”. S obzirom na navedeno, tava promjena da je samo evidentirana u sustavu „e-Fondovi” putem koje se provode projekti. Napomenuto je kako je HAMAG-BICRO putem navedene izmjene, a koju je podnio korisnik (BBR Adria) bio informiran isključivo o preraspodjeli sredstava tj. podjeli jednog troška na 3 odvojena troška, a nije bio informiran (niti je trebao biti informiran) o načinu na koji će u konkretnom slučaju Sveučilište Sjever financirati plaćanje navedenih troškova.

22. Stoga je iz izvedenih dokaza utvrđeno da se je odredba čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti odnosila na cijeli Sporazum, bez isključenja odredbe čl. 3. Sporazuma, kao što je to proizlazilo i iz samog teksta Sporazuma, ali je sud dao tužitelju mogućnost da dokaže protivno, da bi u svom iskazu Marin Milković, tadašnji rektor tužitelja koji je potpisao predmetni Sporazum potvrdio upravo ono što i proizlazi iz njegovog teksta, a to je da je odobrenje HAMAG BICRO-a na izmjene Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava po pitanju raspodjele ukupnog troška tehnoloških usluga A 2.20. na tri linije, pri čemu je nositelj tog troška bio i ostao tužitelj, bio uvjet nastanka ugovorne obveze tuženika da naknadi tužitelju 15% tih troškova.

23. Osim toga, utvrđeno je da je HAMAG BICRO bio obaviješten o toj izmjeni (podjeli troška A 2.20. na tri odvojene proračunske linije, s time da je za sve tri linije nositelj troška bio tužitelj, kao što je to bio i prije raspodjele) te da je s tom izmjenom bio suglasan, ali kako se je radilo o manjoj izmjeni, to da ista nije zahtijevala formalno sklapanje Dodatka Ugovoru o dodjeli bespovratnih sredstava, već je ista evidentirana u sustavu e-Fondovi putem kojeg se provode projekti.

24. Dakle, do izmjene navedene sporedne točke Ugovora o dodjeli bespovratnih sredstava je došlo, samo ne sklapanjem formalnog ugovora o izmjeni, već usmeno te konkludentno (provođenjem te izmjene u odgovarajućem sustavu), pri čemu je predmetni ugovor u cijelosti ispunjen, slijedom čega izostanak propisane forme ne utječe na valjanost te izmjene odnosno ugovora o izmjeni (čl. 294. Zakona o obveznim odnosima /Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023., 69/2026., dalje u tekstu: ZOO/).

25. Stoga je ispunjen uvjet iz čl. 5. Sporazuma o uređenju aktivnosti pa je tuženik dužan tužitelju naknaditi 15% konačno snošenih troškova tehnoloških usluga A 2.20.

26. S obzirom da nije sporno da je ukupni trošak nabave stavke A 2.20., nakon provedenog postupka javne nabave temeljem kojeg je 1. lipnja 2023. sklopljen Ugovor o javnoj nabavi između tužitelja i Krešo Geo d.o.o., iznosio 424.127,50 EUR (a isto proizlazi iz tog Ugovora o javnoj nabavi), to je tuženik dužan platiti tužitelju 15% tog iznosa, dakle, utuženih 63.619,13 EUR.

27. Prema odredbi čl. 3. st. 2. Sporazuma o uređenju aktivnosti tuženik je dužan tužitelju isplatiti taj iznos u roku od 15 dana od dana zaprimanja službene obavijesti o provedenom postupku javne nabave (koji je generirao taj trošak).

28. S obzirom da je Ugovor o javnoj nabavi sklopljen 1. lipnja 2023., to je očito već tada bio okončan postupak javne nabave, o čemu je tuženik obaviješten najkasnije s dostavom utuženog računa, koji je izdan 20. lipnja 2024. pa je tada najranije mogao tuženiku biti i dostavljen, slijedom čega bi tužitelj mogao zahtijevati plaćanje zateznih kamata već od 6. srpnja 2024., a tužitelj ih potražuje od 21. srpnja 2024., slijedom čega je i u tom pogledu potraživanje tužitelja osnovano (čl. 29. st. 1. ZOO-a).

29. Budući da utuženo potraživanje proizlazi iz ugovora sklopljenog između osobe javnog prava (tužitelja) i trgovca (tuženika), to se zatezne kamate obračunavaju po višoj stopi predviđenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a za tu vrstu ugovora.

30. Stoga je platni nalog pobijanog rješenja o ovrsi valjalo održati na snazi u pogledu glavnice i zateznih kamata na istu (čl. 451. st. 3. ZPP-a).

31. Budući da je u cijelosti uspio u parnici, tužitelju pripada naknada troškova ovršnog i parničnog postupka, dok je tuženik svoje troškove dužan sam snositi (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

32. Tužitelju pripada naknada troškova ovršnog postupka za sastav ovršnog prijedloga u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 11/1 i Tbr. 46 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika /Narodne novine, broj: 138/2023., 107/2025., dalje u tekstu: OT/) i za javnobilježničku nagradu u iznosu od 25,00 EUR (čl. 5. i 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku /Narodne novine, broj: 9/2021., 18/2022., 154/2022./), dakle, ukupno mu za troškove ovršnog postupka pripada naknada u iznosu od 737,74 EUR s zateznim kamata do dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi određenoj za izvanugovorna potraživanja (arg. iz čl. 30. st. 3. Ovršnog zakona /Narodne novine, broj: 112/2012., 25/2013., 93/2014., 55/2016., 73/2017., 131/2020., 114/2022, 6/2024., dalje u tekstu: OZ/ u vezi čl. 29. st. 2. ZOO-a).

33. Prema vrijednosti predmeta spora u iznosu od 63.619,13 EUR i sadržaju postavljenog zahtjeva, tužitelju pripada naknada troškova parničnog postupka za podnesak od 18. rujna 2025. u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 8/1 i Tbr. 46 OT-a), za ročište od 3. studenog 2025. u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a), za ročište od 11. lipnja 2026. u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a) i za ročište od 7. rujna 2026. u iznosu od 1.250,00 EUR (Tbr. 9/1 i Tbr. 46 OT-a), kao i za sudsku pristojbu za tužbu i presudu u iznosima od po 663,61 EUR (Tbr. 1/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 37/2023./ i Tbr. 2/1 Uredbe o tarifi sudskih pristojbi /Narodne novine, broj: 50/2026./), dakle, ukupno mu pripada naknada u iznosu od 6.327,22 EUR.

34. Ne pripada mu naknada troška za podneske od 11. studenog 2025. i 30. srpnja 2026., jer isti nisu bili potrebni za vođenje predmetne parnice, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a (oba su podnesena nakon zaključenja prethodnog postupka, u kojem stadiju tužitelj više nije mogao iznositi nove činjenice, s time da se je u prvonavedenom tužitelj očitovao na navode tuženika s prethodno održanog pripremnog ročišta, što je trebao i mogao učiniti već na pripremnom ročištu, dok se je u drugonavedenom očitovao na dopis HAMAG BICRO-a, što je bilo potpuno bespotrebno te je moglo biti učinjeno na sljedećem ročištu za glavnu raspravu).

35. Stoga je preko iznosa od 6.327,22 EUR do zahtijevanog iznosa od 8.952,22 EUR, za iznos od 2.625,00 EUR, zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka valjalo odbiti kao neosnovan.

36. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 25. rujna 2026.

Sutkinja:
Ivana Manestar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku

- tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-854ce**

Kontrolni broj: **06af0-54a3b-228f6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=IVANA MANESTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.